

Sezai Karakoç

– EDİP GÜL · 15 Kasım 2024

ismail karaosmanoğlu @ismailkaraosmanoglu

2178 Şiir1617 Yazı

İşlem

71 Okunma 0 Yorum 0 Beğeni

SEZAI KARAKOÇ14 Kasım 2024 Perşembe 20:29:01

A Anıları Tanıdığım Ünlüler Sezai Karakoç • SEZAI KARAKOÇ NECİP FAZIL okumalarımın son duraktı o. Onu tanımak bana bir yeni kıta keşfetmek kadar önemli göründü. İlk defa onu bir günlük gazetede yazılarından tanımış sevmiştim. Bu yazıları daha sonra SUR adıyla kitaplaştırdı. Gazeteyi aldığımda ilk onun yazılarını somurcasına okurdum. Mezun olduğum okulun mezunlar derneğinde yönetim kurulu üyesiydim. Başkanımız Şevki Yılmaz'dı. Benim Sezai KARAKOÇ sevgimi bildiğinden bana onu konferansa çağırmanı söyledi. Okulu yeni bitirmiştim. İstanbul da MTTB Genel Merkezinin açtığı üniversite kurslarında eğitim gören abimin yanına gittim. Kıbrıs savaşı günleriydi. Küçük Ayasofya camininin müstemilatında kalıyorduk. Üstadın çalıştığı gazeteye uğradım. Müracaattaki görevliye onunla görüşmek istediğimi söyledim. "Bekleyin gelir" dedi görevli genç. Birkaç saat oturduktan sonra 'ah seni unuttum dedi Sezai bey gitti'. Ertesi gün geldim. Bu kez unutmadı. "Sezai Bey geldi" dedi. Koridoru gösterdi. Ben orada gördüğüm orta yaşlı birine onu sordum. Buyurun benim dedi odanın kapısını gösterdi. Çay söylüyordu herhalde o esnada. Şaşırdım. Alçak gönüllülüğüne hayran kaldım. Konuştuk. Daha doğrusu o konuştu, ben hayran hayran onu dinledim. Bir misafiri vardı. Hemşerisiydi galiba. O da orta yaşlı bir adamdı. Ben teklifimi yaptım. O bir düşünüyem dedi. Daha önce hiç konferans vermedim. Bana mühlet ver dedi. 'Bir ay sonra görüşelim dedi. Size cevap verebilirim.' Tamam' dedim veda ettik. Bir ay sonra geldiğimde o gazete ile yollarını ayırmış, aynı handa en üst katta bir büroda DİRİLİŞ Yayınlarını kurmuştu. O görüşmemizde teklifimi nazikçe geri çevirmiş, neden olarak da 'beni görenler kitaplarımı okumayabilir.' demişti. Sonradan bu görüşmelerimiz sürdü. Ben haftada bir onu ziyaret ediyor, saatlerce bıkmadan usanmadan onu dinliyordum. O anlatıyordu. Arkadaşım Hasan Akay bana 'bu görüşmelerin notlarını tut.' demişti de ben hepsini hatırlıyorum neden böyle bir şey yapayım demiştim. Ama şimdi on hak veriyorum. Keşke onun dediğini yapsaydım. O günlerden şimdi hatırladığım Necip Fazıl'ın hayatını yazmanın gerektiği, çok sıradan yazarlar üzerine bir sürü kitap yazıldığını anlatıyordu. Ama necip Fazıl'ı anlatmanın bu kadar mı önemsiz olduğu, onunla röportajlar yapılması gerektiğini anlatıyordu. Ekliyordu bu işin önemini anlatmak için Üstadın doğum tarihini yalnızca kendisinin yazdığını ama onun da birkaç yerde değişik yazdığını, en azından bu konunun aydınlatılması için hayattayken kendisine sorulması gerektiğini. Olmadı yapamadık, yapılmadı yazık. Ne kadar haklıymış. Hala bu alanda kayda değer bir eser de verilmedi. Ben bir yandan Üstadı dinlemeye gidiyor, diğer yandan eserlerini satın alarak defalarca sömürür gibi okuyordum. Şiirlerini düz yazılarını

ayırt etmiyor, hepsini okumaya şimşek hızıyla sürdürüyordum. Okudukça seviyor, sevdikçe okuyor, okuduğum kitapları çevremdeki genç arkadaşlarıma okusunlar diye hediye ediyordum. Yıllar sonra onların bunları okumadığını bir kenara attıklarını görerek üzülecektim. Eserlerini tekrar tekrar satın alıyor tekrar tekrar okuyordum. O sıralar 1. Hamur baskılarını yayınlıyordu. Külliyyatını onlarla yenilemek istiyordum. Kendi harçlıklarımı eserlerini üstattan satın alıyor kitapçıya sattırıyordum. Ona yüksek kar ettirerek satılmasını sağlıyordum. Onun amacı ise benim sırtımdan ayağına kadar beleş gelen kitapları satarak kar etmektir. Yüzde 40la aldığımız bu eserleri indirimle sürüm yapmasında anlaştığımız halde o bunu yapmıyor, sonra da satılmadığından dem vurarak şikayet ediyordu. Denemelerini ilk okuyuşumda anlamıyor, tekrarladığımda anlamaya başlıyordum. Cümle cümle tekrar ediyor, tekrarladıkça zevkine varıyordum. Bu eserler benim için Hindistan cevizi gibiydi. Kabuğunu kırıp içini yiyebilmek lazımdı. Ben de öyle yapıyordum. Necip Fazıl'ın İdeolocya Örgüsü 'nü de böyle okumuştum yıllar önce. Bir sömestrdeydim. Her gün bir bölümü altını çize çize okuyordum. Erzurum Atatürk Üniversitesini kazanmıştım. Orada MTTTB şubesinde seminerlere katıldım. Henüz üstadın şiirlerini okumamıştım. Semineri veren o zamanlar öğrenci olan Prof. Mehmet Kahraman'la rahmetli Selahattin İpek'ti. Orada Karakoç'un şiirlerini okuyorlardı. Ben bunlardan bir şey anlamadığımı söyledim. Bunları nasıl anlayabilirim dedim. O da doğu batı klasiklerini okuyarak demişti. Bu klasikleri okumamız gerektiğini Adapazarı İmam Hatip Lisesinde birinci sınıftaki edebiyat öğretmenim Veli Sarıkamış ta söylemişti. O zaman bu eserlerin adı ve yazarlarını defterimize yazdırmış bu eserlerden bir tanesini almamızı salık vermişti. Hatta mecbur tutmuştu da ben gavur romanları diyerek batı klasiklerine ısınmamış, listedeki Yunus Emre Divan'ını satın almış ve sonuna kadar okumuştum. İşte acı gerçek bir daha gelip çatmıştı. En kısa zamanda denileni yaptım. Ayrıca üstadın şiirlerini de defalarca okuyor, okudukça lezzetine varıyordum. Kredilerimi kitaplara yatırıyor, kısa zamanda tüketiyordum. Harçlığım kalmayınca eve dönüyor İzmit'e dönünce Üstadı dinlemeye gidiyordum. O her defasında yeni bir onu açıyor, uzun uzun anlatıyor bize yol gösteriyordu. Hepimiz Diriliş eri olarak görüyor bize değer veriyordu. Biz onu ses çıkarmadan saatlerce dinliyorduk. Bize aradan çay ısmarlıyordu. Bir defasında kız kardeşim benimleydi onu dışarda bırakmıştım az bir uğrayacağım demiştim. Ama saatler geçmiş onu orada bekletmiştim. Üstadın sohbetini bırakamamıştım. Bu sohbetler 74. 78 yılları arası 4 yıl sürdü. Ben artık yeter demiş üzerime düşen sorumlulukları yerine getirmek üzere bir daha uğramamıştım. Bu sorumluluklar onun sohbetlerinde bize salık verdikleriydi. Yıllar sonra İstanbul'da Üniversite öğrenimine başladım. Ama Üstada uğrayamıyordum. Yüzüm yoktu. Bengisu sanat adlı bir seçki çıkardım. Girişine manifesto yazdım. Kamil Eşfak Berki'ye götürdüm. Üstada göstermesini istedim. Manifestoda onun izinden gitmek amacıyla olduğumuzu söylemiştim. Kamil bey Üstadın seçkimiz beğendiğini devam etmemizi salık verdiğini söylemişti. Ama biz sürdürmedik. Belki de ben amacıma ulaşmıştım. Üstad'dan beğeni almıştım. Orada kendimiz diriliş erleri olarak tanımlayamamıştım ama öyle hissediyordum. Bu yüzden kendimize gerçek ötesi akımı adını takmıştım. İbrahim Kiras orta öğrenim öğrencisiydi. Yetenekli bir gençti. Bir şiirini yayınlamıştım. Küstü. Diğerlerini gelecek sayılara bırakmıştım. Sedat Umran da bize katılmıştı. Ona özel bölüm yapmıştık. O da bunu sürdürmemizi çok istiyordu. Ama birikimimiz buna izin vermemişti. Gerek eser gerekse mali yönden yetersizdik. Gerçeküstüçülere nispet yapacaktık. 3. Yeni biz olacaktık. Diriliş akımını şekillendirecektik. Gerçek ötesi yani hakikat savaşçıları olacaktık. Türk

edebiyatına damgamızı vuracaktık. Hala daha şansımız var mı bilmiyorum. Türk edebiyatındaki akımları görünce cesaretleniyorum. Edebiyat tarihinin yanlış yazıldığını düşünüyorum. Ahmet Kemal Kayıt Tarihi : 3.7.2014

Beğen

Beğen

Tweet

Share

Pin it

WhatsApp